

Sentencja

Zasady niedyskryminacji i równego traktowania, o których mowa w art. 2 umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r., oraz art. 9 załącznika I do niej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie dwustronnej konwencji w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, takiej jak konwencja z dnia 11 sierpnia 1971 r. pomiędzy Konfederacją Szwajcarską a Republiką Federalną Niemiec, zmieniona protokołem zmian z dnia 12 marca 2002 r., na mocy której kompetencja w zakresie opodatkowania dochodów z tytułu zatrudnienia niemieckiego podatnika, który nie posiada obywatelstwa szwajcarskiego, mimo iż przeniósł on miejsce zamieszkania z Niemiec do Szwajcarii, zachowując przy tym miejsce zatrudnienia w tym pierwszym państwie, przysługuje państwu źródła tych dochodów, to znaczy Republice Federalnej Niemiec, w sytuacji gdy kompetencja w zakresie opodatkowania dochodów z tytułu zatrudnienia obywatela szwajcarskiego będącego w analogicznej sytuacji przysługuje państwu nowego miejsca zamieszkania, w tym przypadku Konfederacji Szwajcarii.

(¹) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel – Belgia) – SBS Belgium NV/ Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

(Sprawa C-325/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 3 ust. 1 — Publiczne udostępnianie — Pojęcia „udostępniania” i „publiczności” — Rozpowszechnianie programów telewizyjnych — Proces bezpośredniego przekazu)

(2016/C 016/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SBS Belgium NV

Strona pozwana: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że organizacja radiowa i telewizyjna nie dokonuje czynności publicznego udostępniania w rozumieniu tego przepisu, gdy przekazuje sygnały będące nośnikami programu wyłącznie dystrybutorom sygnałów, przy czym sygnały te nie są publicznie dostępne podczas tej transmisji albo w związku z nią, a dystrybutorzy ci następnie przekazują sygnały swoim abonentom, tak że mogą oni oglądać te programy, chyba że działanie danych dystrybutorów jest wyłącznie zabiegiem technicznym, co powinien ustalić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 315 z 15.9.2014.